

[Indenrigsministeren]

aktieselskabet egentlig til ansvar over for? Jeg kan prøve at bruge eksemplet med Bibliotekscentralen, for det er det sidste. Hvem står de egentlig til ansvar over for? Hvilke vælgere er det, der skal reagere på det? Hvem ved egentlig, hvem der sidder hvor? Hvem ved, hvilke kommuner der overhovedet er involverede? Min erfaring er nu, at selv de kommuner, der er involverede, ikke har vidst det; selv de byråd, der har været med til at placere folk dér, ved det ikke, og når de ikke ved det, ja, så ved deres vælgere det heller ikke.

Det er et brud med et dansk demokratisk princip, at det, man beslutter i et byråd, det, som byrådsmedlemmerne har fået magt til at gøre, sker, hvor det overhovedet teknisk og juridisk er muligt, for åbne døre. Det er altså det, man bryder med med aktieselskabstanken; man flytter det fra et åbent forum, hvor mindretalsgrupper og borgere har indseende, over i et lukket forum, hvor man kun kan få en historisk viden.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg har valgt at sige det positive først, for jeg kan altså også godt være positiv, og det er til fru Lone Dybkjær. Jeg glæder mig over, at jeg nu kan gå hjem og forlods på min seddel skrive 7 radikale stemmer for en folkeafstemning om det lovforslag, man eventuelt får vedtaget. Jeg synes, det var fantastisk positivt sagt af fru Lone Dybkjær, og det takker jeg på det hjerteligste for.

Men herefter bevæger jeg mig desværre temmelig hurtigt over i det mere negative. Fru Lone Dybkjær sagde nogenlunde ordret, at skoproduktion i hvert fald ikke lige var det, fru Lone Dybkjær havde tænkt sig med det, vi står og taler om nu. Så spørger jeg og kræver et klart svar: Hvor ligger grænserne så? Den omstændighed, at fru Lone Dybkjær kan tilgode-se den konservative ordfører, fordi han tilfældigvis er skotøjsfabrikant eller noget i den retning, synes jeg gør det lidt fantastisk, at snittet skal ligge lige dér, og jeg synes i virkeligheden, det rejser en meget interessant diskussion her i Folketinget, for når fru Lone Dybkjær anerkender, at der altså er grænser for, hvor kommunerne må skyde kapital ind i et aktieselskab, der laver en produktion, synes jeg, vi må kræve at få at vide, hvor de grænser ligger.

Hvad angår aktieselskaberne, skal jeg blot sige, at jeg ikke har noget imod, at der dannes aktieselskaber, det skal bare være aktieselskaber, hvori der alene indgår privat kapital. Jeg kan i min vildeste fantasi ikke se, hvorfor der skal offentlig kapital ind i nogle aktieselskaber, hvor der skal foregå en eller anden produktion, og fru Lone Dybkjær har heller ikke med ét eneste ord svaret på spørgsmålet om de konkurrenceforvridende momenter, når en kommune eller eventuelt i nogle få tilfælde en amtskommune skyder penge ind i et sådant foretagende.

Jeg har yderligere én positiv reaktion fra sedlen. Jeg er glad for, at De Radikale har givet tilsagn om, at vi kan se på hele honorarproblematikken i alle de mange styrelser osv., der findes, for jeg tror, at jeg tør sige uden at ville gå alt for langt ind i det, at der er visse ting dér, som ikke tåler at se dagens lys.

Men jeg er spændt på, om også Fremskridtspartiet kunne komme ind i svarrækkefølgen fra den radikale ordfører – det var vi ikke i første omgang. Men jeg regner med, at man har noteret alt det op, vi har haft at spørge om i forbindelse med dette lovforslag, som bestemt ikke har groet i vores have.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Det er indenrigsministerens utrolig rørende forsvar for offentlighed i forvaltningen, der bringer mig på talerstolen. Jeg kunne næsten ikke lade være.

Skal det, som indenrigsministeren siger, tolkes på den måde, at når regeringen fremsætter forslag om privatisering, selskabsdannelser og den slags, er det med det formål for øje at unddrage offentligheden indsigt i den aktivitet, der foregår på det pågældende område? Det var nærmest det motiv, der blev tillagt det kommunale ønske om selskabsdannelser. Skal det forstås på den måde, at indenrigsministeren ikke kan se andet formål med selskabsdannelsen, end at man skal sikre, at det offentlige ikke får indsigt?

I øvrigt vil jeg opfordre indenrigsministeren til at holde denne fantastisk flotte tale for udenrigsministeren ved lejlighed, for så kan det være, at offentlighed i forvaltningen får større betydning i forhandlinger om unionsdannelserne i EF.